

le være til at holde ud, hvis der var et parti, som stemte imod det her forslag.

Jeg har godt set, at Dansk Folkeparti har fremsat en andet forslag, som jo adskiller sig derved, at det ikke indeholder en almindelig understregning af menneskerettighedernes grundlæggende princip. Det er, så vidt jeg kan se, forskellen. Derfor må jeg altså meget opfordre hr. Peter Skaarup til at komme op og meddele, at Dansk Folkeparti stemmer for den fælles vedtagelse.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):
Hr. Peter Skaarup i anden ordførerrunde.

Peter Skaarup (DF):

Jeg vil godt lige kommentere det, som udenrigsministeren sagde. Udenrigsministeren havde selvfølgelig fuldstændig ret i, at det ikke kun er i de muslimske lande, der foregår udrensninger og undertrykkelse af bestemte religioner. Det er også i andre lande, helt sikkert, det er også i Kina, det var også i Jugoslavien, det er også i Rusland, helt sikkert, og det erkender jeg fuldt ud.

Men jeg vil bare fastholde, at vi ser en urimelig tendens i nogle af de muslimske lande, bl.a. i forhold til de jøder, som er blevet tilbageholdt i Iran, i forhold til de mellemøstlige lande og også i forhold til tibetanerne, hvor man er meget hårdhændede i den måde, man håndterer de mindretalsproblemer og de problemer, der er i forhold til tibetanerne i Kina. Og der tror jeg altså, det er vigtigt, at nogle af de initiativer ikke bare bliver de her bløde ord, som er i dette her vedtagelsesforslag, men at det også følges op af konkret handling.

Og så vil jeg også sige, at i forhold til islam er problemet, at islam og også shariaen sætter sig op og er en slags lov over eksempelvis den danske lov og andre lovgivninger. Altså man sætter religionen forud for loven, og det er dér, vi har nogle problemer i Danmark, bl.a. som jeg har nævnt det i forhold til den radikale folketingskandidat, der siger: Jeg går ind for dødsstraf, jeg går ind for shariaen, som kræver, at loven undertrykkes af religionen. Det er det, jeg har peget på i mit indlæg, og jeg mener, at det er meget problematisk, hvis man kommer ind og støtter f.eks. den radikale folketingskandidat ude fra Københavns Amt.

Så er jeg et par gange blevet spurgt af hr. Keld Albrechtsen: Hvad siger Dansk Folkeparti egentlig til det vedtagelsesforslag, der er? Jeg

kan sige, at vi har jo fremsat vores eget vedtagelsesforslag, fordi vi synes, det var meget vigtigt, at vi fik relateret hele denne her debat til den danske grundlov, hvor der står, at borgerne har ret til at forene sig i samfundet for at dyrke Gud på den måde, der stemmer med deres overbevisning.

Grunden til, at vi synes, det er vigtigt med den danske grundlov, er, at vi dermed har noget konkret at sige til de andre lande i de internationale fora, hvor vi arbejder.

Den vedtagelse, der er fremsat af bl.a. Kristeligt Folkeparti og andre partier, er mindre uforpligtende på det her område, og derfor havde vi helst set, at vores egen vedtagelse blev vedtaget.

Men vi erkender, som hr. Flemming Kofod-Svendsen sagde, at der er noget konkret til slut i vedtagelsen, nemlig at man skal udarbejde en redegørelse for, hvorledes arbejdet for religionsfriheden bedst kan fremmes, og den redegørelse skal så afgives til Folketinget inden årets udgang. Den del af det synes vi er fin. Derfor vil vi i erkendelse af, at det ser ud, som om vores egen vedtagelse ikke kan blive vedtaget, så støtte den, som er fremsat af bl.a. Kristeligt Folkeparti.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslag til vedtagelse nr. V 89 vedtoges enstemmigt med 93 stemmer.

Hermed sluttede forespørgslen.

Den næste sag på dagsordenen var:

13) Første behandling af lovforslag nr. L 285: Forslag til lov om ophævelse af lov om midlertidig opholdstilladelse til nødstedte fra Kosovoprovinsen i Forbundsrepublikken Jugoslavien (Kosovonødloven) og lov om ændring af udlændingeloven. (Ophævelse af Kosovonødloven).

Af indenrigsministeren (Karen Jespersen).
(Fremsat 28/4 2000).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Dorte Bennedsen (S):

Når man som jeg hører til de ordførere, der altid skriver sine ordførertaler, bliver man ikke just IT-fan, når man sætter sig her i huset for 20 minutter siden for at printe sin tale ud og konstaterer, at alt er gået i sort. Så min tale bliver måske ikke så gennemtænkt og velformuleret, som den var ment, for det må foregå lidt på hukommelsen.

Flygtningesituationer er altid udtryk for kaos; de er akutte, de er komplet uoverskuelige.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Jeg vil henstille til medlemmerne, at man, hvis man skal snakke med hinanden, vil trække ud af salen, så de, der er i salen, kan høre, hvad der bliver sagt.

Dorte Bennedsen (S):

Tak, hr. formand.

Det var situationen i Kosovo forrige vinter, der var baggrunden for, at Folketinget for just et år siden vedtog Kosovonødloven, fordi den gav os hjemmel til på en hurtig og en ubureaukratisk måde at kunne tage imod en større gruppe af disse mennesker, der var kommet i klemme i dette vanvid.

Loven indeholdt også en bestemmelse om, at hvad angik indgivne asylansøgninger, kunne behandlingen udskydes i op til to år. Og endelig havde loven en bestemmelse, der gjorde, at den skulle tages op til revision i denne folketingssamling.

Jeg skal ikke gennemgå enkelthederne i loven, og hvad der er sket i det forløbne år fremgår så udmærket af bemærkningerne til det her lovforslag, men kun understrege, at her i marts har UNHCR-Flygtningekommissariatet som lovet givet nogle nye vurderinger af situationen.

Det fremgår af UNHCR's redegørelse, at flertallet af kosovoalbenerne ikke længere har et beskyttelsesbehov, men det understreges unægtelig også, at der er grupperinger, der fortsat vil have et beskyttelsesbehov. Det kan være blandede ægteskaber. Det kan være folk af anden etnisk oprindelse end den albanske. Det kan være folk, der på den ene eller anden måde har været mistænkt for at have samarbejdet med serbere, og en række andre. Men på baggrund af UNHCR's meldinger finder vi, at det er rigtigt, at man nu ophæver loven.

Så skal jeg sige to ting i denne forbindelse:

Den ene er, at når loven ophæves, så fremgår det af bemærkningerne, at de forskrifter, der er udstedt i henhold til Kosovonødloven, fortsat vil være gældende for de pågældende mennesker, indtil de enten er udrejst eller har fået opholdstilladelse på et andet grundlag. Det vil sige, at de ikke falder ned mellem to stole.

Den anden grund til, at vi finder, at det er rigtigt, at man ophæver loven, er, at så kan de mennesker, der har indgivet asylansøgninger, få dem behandlet. Det vil sige, at de mange mennesker, som formentlig har et fortsat beskyttelsesbehov, ikke sidder i en usikkerhed om, hvad fremtiden vil indebære. De vil kunne få afklaret deres sager.

Så burde det være en banalitet at sige det, men som flygtningedebatter ofte udvikler sig i denne sal, vil jeg i hvert fald gerne for vores vedkommende understrege, at UNHCR også i deres skrivelse har sagt, at frivillighedsprincippet i tilbagevendelsen bør være det helt dominerende. Det er banalt, men jo rigtigt, at chancen for, at en tilbagevenden bliver vellykket, mangedobles, når det er en beslutning taget af den pågældende person selv.

Endelig er det også vigtigt at understrege, at det drejer sig om mange mennesker fra mange europæiske lande, der skal vende tilbage til området, og det skal selvfølgelig ske over en rimelig tidsfølge, så man ikke destabiliserer situationen i Kosovo, så man sikrer sig, at der er nogle rimelige muligheder for at kunne eksistere i området.

Med disse bemærkninger kan jeg tilsige forslaget en både velvillig og hurtig behandling.

Birthe Rønn Hornbech (V):

For en gangs skyld kan vi ikke kritisere edb-afdelingen. Det er faktisk, fordi de har udøvet den kontrol, de skal, og fundet, at der er risiko for virus, så for en gangs skyld skal vi altså ikke kritisere edb-afdelingen.

Om lovforslaget er det jo allerede nævnt, at det er en opfølgning på den særlige Kosovonødlov, som Venstre stemte for. Vi er af den opfattelse, at hjælp til flygtninge og krigsramte først og fremmest skal ske i nærområderne, og Danmark er jo også en del af Europa og dermed nærområde, og vi inviterede disse nødstedte fra Kosovo for at lette presset dernede.

Vi synes, det er positivt, at der allerede er over tusind, der frivilligt er repatrieret. Jeg deler fru Dorte Bennedsens betragtninger om, at frivillig repatriering er naturligvis det mest lyk-

kelige, og jeg håber også, at de nødstedte fra Kosovo nu vil forstå, at de skal rejse hjem selv.

Vi har bemærket, at der er særlige grupper, der ifølge UNHCR skal have fortsat beskyttelse i Danmark. Jeg vil godt spørge ministeren helt præcist enten i dag eller måske ved et skriftligt spørgsmål i udvalget: Hvad er retsstillingen for dem, som skal blive her, fordi de er særlige grupper? Det står mig ikke helt klart. Jeg forstår det sådan, at de fortsat skal have en midlertidig opholdstilladelse, og så er der nogle bemærkninger om, at nogle grupper skal kunne integreres. Det vil vi godt have afklaret nærmere.

Jeg vil godt sige helt klart her, at for Venstre er der ikke nogen modsætning mellem det, at man »kun« giver flygtninge og nødstedte midlertidig opholdstilladelse og så alligevel siger, at de skal have nogle tilbud, og at der skal stilles nogle krav til dem, mens de er her.

Vi kan ikke have, at mennesker bare sidder ørkesløse hen. Og folk, der skal tilbage, skal selvfølgelig dygtiggøres, mens de er her, frem for bare at sidde ørkesløst hen, sådan så de også er bedre rustet, når de skal hjem og opbygge landet. Men vi er altså lidt i tvivl om, hvordan retsstillingen skal læses i lovforslaget, og det venter vi så svar på.

Vi er jo, som ministeren ved, i det hele taget meget optaget af, at man, når det drejer sig om både flygtninge og familiesammenførte og andre indvandrere, i langt højere grad bygger på et midlertidighedsbegreb.

Der er jo muligheder for i udlændingeloven at give mere tidsbegrænsede opholdstilladelser, også med henblik på begrænset varighed, men det ender jo altid med, at langt de fleste får en opholdstilladelse, hvori der står, at det er med henblik på varigt ophold. Det er at stikke for mange blå i øjnene, og det er slet ikke meningen med en flygtningepolitik. Udgangspunktet må være, at mennesker, der er på flugt, skal være her, så længe de har beskyttelse behov, og så skal de sendes tilbage igen.

Alt i alt må vi sige, at vi er positive over for dette lovforslag, og selv om vi hele tiden vil være efter regeringen, når lovforslagene kommer for sent – det vil vi blive ved med at kritisere – så har vi jo bemærket os, at der er forskellige undskyldninger i fremsættelsestalen. Vi ved godt, at vejen til helvede er belagt med dårlige undskyldninger, men en af dem er jo altså, at man først nu har fået beskeden fra UNHCR.

Som sagt: Vi vil ikke lægge hindringer i vejen for, at lovforslaget bliver vedtaget her i denne måned.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Fru Birthe Rønn Hornbech sagde for et øjeblik siden, at for Venstre var der ikke nogen modsætning i, at der over for folk, der var her på midlertidig opholdstilladelse, blev givet tilbud og stillet krav. Nu stemte Venstre jo ikke for integrationsloven for et par år siden, men jeg går ud fra, at Venstre dog i det mindste har læst loven, og her ville fru Birthe Rønn Hornbech kunne se, at det drejer sig om folk, der har midlertidig opholdstilladelse.

Ja, der gives tilbud, og der stilles krav, så det er ikke noget specielt Venstrestandpunkt. Jeg tror, vi alle er enige om, at der til de flygtninge, der kommer hertil – hvad enten de skal blive her, eller de skal hjem – både skal gives tilbud og stilles krav.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Det glæder mig utrolig meget at høre, at Socialdemokratiet i fremtiden vil være indstillet på, at langt flere, som i dag får permanent opholdstilladelse, vil få en midlertidig opholdstilladelse af begrænset varighed. Det er det, vi har kæmpet for i Venstre i mange, mange år.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Mange års erfaring i dette hus siger mig, at man skal passe på regelsættet her. Men jeg tror ikke, jeg kommer galt af sted, når jeg siger, at der er et gammelt ord, der taler om, hvordan en vis herre læser biblen. Det kom jeg af en eller anden grund til at tænke på, da fru Birthe Rønn Hornbech var oppe med sin replik.

Jeg sagde intet som helst om, at midlertidig opholdstilladelse skulle vare længere. Jeg sagde, at de midlertidige opholdstilladelser, der gives, er 3-årige, og at der i de første 3 år, når flygtningene kommer hertil og har fået asyl, selvfølgelig både skal gives tilbud og stilles krav. Og det synes jeg fru Birthe Rønn Hornbech skulle lytte til og lade være med at lægge mig andre ord i munden.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Nu synes jeg, fru Dorte Bennedsen trækker i land.

Så jeg vil godt understrege igen: For Venstre er det et afgørende, grundlæggende princip i al udlændingepolitik, at som udgangspunkt må opholdet være midlertidigt, og man må gøre sig fortjent til at få en permanent opholdstilladelse, og når det drejer sig om flygtninge, må udgangspunktet være, at det er mennesker, der er forfulgt og gerne vil vende hjem igen, og så har de kun opholdstilladelse, så længe de er forfulgt.

Sådan er det jo ikke i dag. Vi ved jo godt, at mange af dem, der har fået flygtningestatus, på 3-årsdagen vil have ophævet påtegningerne i deres pas, så de kan rejse hjem på ferie i hjemlandet. Det ved vi jo godt, og det er nogle af de ting, vi vil se på, men ikke i dette lovforslag.

Lad mig så sige, at den herre, som fru Dorte Bennedsen kender og ved noget om, hvordan han læser biblen, har jeg aldrig gæstet.

Helge Adam Møller (KF):

Det Konservative Folkeparti kan støtte forslaget.

Det ophæver jo en nødlov, og det er klart at sige, at når den akutte nød ikke er til stede mere, så ophæver man også den lov, som omhandlede den akutte nød. Det var den lov, der gav knap 3.000 kosovoflygtninge mulighed for at få et midlertidigt ophold i Danmark. Det stod jo også i selve den lov, vi nu ophæver, som hed lov om midlertidigt opholdstilladelse, og jeg vil godt lige fremhæve dette ord midlertidig, for jeg synes, det er godt, at regeringen denne gang så også ophæver den midlertidige lov.

Det er jo ikke noget, som regeringen altid har gjort, og derfor hilser jeg det med særlig glæde denne gang. Vi er jo nogle, der kan huske for en 5-6 år siden, hvor vi også havde en anden lov, der hed lov om midlertidigt opholdstilladelse, det var til flygtninge fra Bosnien, og der må vi jo konstatere, at da der var gået nøjagtig 3 år, så fik de alle sammen livsvarigt ophold i Danmark, selv om situationen 1 år eller 1½ år efter var sådan, at de alle sammen i tryghed kunne have vendt tilbage.

Men så var der netop sket det, som Venstres ordfører fremhævede, at så havde regeringen og folketingsflertallet gjort flygtninge til indvandrere i stedet for at sige, at når situationen

er normal i eget land, så vender man tilbage. Det gør man heldigvis ikke denne gang. Tak for det.

Vi kan jo også alle sammen være glade for, at situationen nu er sådan i Kosovo, at det store flertal af indbyggerne derfra kan vende tilbage. De vender jo ikke tilbage til et normalt samfund og slet ikke et normalt samfund efter dansk standard. Forsvarsudvalget var dernede og besøge Kosovo her for en måneds tid siden og kørte gennem store dele af Kosovo og så, hvordan der så ud. Og der ligger mange huse, men det er ikke ret mange af husene, der har tag. Der er ikke ret mange af husene, der har vinduer. Der er ikke ret mange steder, hvor man har vand i husene, det er et særsyn, det må man ud at hente langt væk osv. Så det er et samfund, der tidligere i forhold til Danmark var primitivt, og som i øjeblikket på mange områder er smadret.

Der er altså mulighed for nu at vende tilbage, og dér synes vi, at det er godt og rigtigt, at man her siger til indbyggerne i Kosovo, at i stedet for, at I står bagest i den danske arbejdsløshedskø, så er I nu forrest i den kø, der sammen med jeres hundredtusinder af landsmænd er med til at genopbygge det samfund, som søreme trænger til genopbygning.

Her er det jo så også godt og rart at se, også som dansker, at vi har danske soldater, danske politifolk, danske nødhjælpsarbejdere dernede, der side om side med tusindvis af medarbejdere fra andre lande, og nogle af dem endda uden for Europa, er med til at hjælpe Kosovos beboere til at genopbygge deres samfund.

Vi forventer så også, at det store flertal af de sidste to tredjedele, altså knap 2.000, af de kosovoflygtninge, der stadig er tilbage i Danmark, nu i løbet af de næste par måneder vender tilbage. Vi er klar over, at der er et lille mindretal, som ikke har mulighed for det efter FN's vurdering i øjeblikket. Det kan være, fordi de er gift forkert, hvis jeg må sige sådan, forstået på den måde, at det er to forskellige etniske grupperinger, der har indgået ægteskab, og så er det ikke rart at bo i Kosovo, i hvert fald ikke mange steder. Dem er vi så indstillet på selvfølgelig kan få en midlertidig opholdstilladelse her i Danmark, men vi går hele tiden ud fra, at ministeren og Udlændingedirektoratet vil sikre sig, at i det omfang også de kan vende tilbage, så får de også mulighed for at vende tilbage og være med til at genopbygge deres eget land.

Knud Erik Hansen (SF):

Det er jo klart, at der i den ulykkelige situation for godt 1 år siden var brug for hjælp, og at vi også skulle hjælpe i Danmark. Men vi var i SF ikke glade for den lov, der var baggrunden for hjælpen. Vi mente, at man godt kunne klare sig med gældende regler, idet man så ville give flygtningene deres normale rettigheder.

Det mener vi er ret uholdbart, og det er så det, man også ville rette op på nu med de erfaringer, man har nu, og give mulighed for at få asyl og opholdstilladelse efter udlændingeloven. Man kunne have gjort det fra starten, men sent er da bedre end aldrig.

Vi finder også, det er godt, at der i bemærkningerne står angivet en række forhold, der bør give anledning til asylbehandling. Jeg synes, det er vigtigt, at vi følger FN's klare anbefalinger på det område, og vi ser bemærkningerne i hvert fald som et signal til den kommende asylbehandling, om at kosovoalbanerne også får en rimelig behandling i Flygtningenævnet.

Hvis jeg må komme med en sidebemærkning, så vil jeg sige, at de kriterier, der står angivet, er jo nogle af de kriterier, som virkelig også kunne have været anvendt på serberne fra Østslavonien, som faktisk fik afslag i Flygtningenævnet. Men vi glæder os over, at det nu står i bemærkningerne, og at det også er en del af et asylgrundlag, som vi opfatter det.

Vi finder, at der er et problem i loven, og det er et problem som følger af, at vi har haft den midlertidige lov, for de personer, som nu skal gennem en asylprocedure, har været i Danmark i mindst 1 år. De har så været under den midlertidige lov, som betyder, at de ikke får godskrevet den tid, de har været i Danmark, når vi skal til at omregne, hvor lang tid de så skal have midlertidig opholdstilladelse. Det vil sige, at der kan gå mere end 3 år, inden de går hen og får permanent opholdstilladelse og kan vælge, hvilken tilværelse de vil have, om de vil være i Danmark eller de vil flytte tilbage.

Her er vi ikke enige med Venstre. Det er vores opfattelse, at usikkerheden, når man er flygtning, skal være tidsbegrænset, således at man kan indstille sig på at etablere en tilværelse i Danmark, uanset om man også senere kan vende tilbage. Vi mener, det er umenneskeligt, at man skal gå i mange år i et land med trusler om at skulle kunne vende tilbage. Det er vigtigt, at hvis man er her, så kan man også sige, at nu kan vi få lov til at leve i Danmark, nu kan vi få lov til at etablere en tilværelse i Danmark. Det

kan man ikke, hvis man skal leve med en konstant trussel om, at ens opholdstilladelse kun er midlertidig.

Derfor synes vi også, det er vigtigt, at vi tager fat på det i forbindelse med revisionen af loven her og ser på, hvordan vi kan godskrive den tid, de har været i Danmark, således at de hurtigere kan vælge, om de vil bosætte sig i Danmark, eller om de vil vende tilbage, så de ikke skal gå i usikkerhed i mange år.

Peter Skaarup (DF):

Dansk Folkeparti var ikke tilfreds med den særlov eller nødlov, eller hvad man nu kaldte den, der blev indgået omkring kosovoflygtninge, der er kommet til Danmark. Grunden til, at vi ikke var tilfredse med den, var, at vi mente, at resultatet for de personer, der var inkluderet i loven, nemlig de ca. 3.000 kosovoflygtninge, vi har fået til Danmark, ville blive, at de ville forblive i Danmark i en længere periode end den, man havde forudset.

Ideen var jo, at de personer skulle vende tilbage, når der var fred, når der var bevilget nogle penge til genopbygning, sådan at der var noget at vende tilbage til. Det har vi i høj grad gjort fra dansk side, også fra andre landes side, så man burde faktisk for lang tid siden kunne være vendt tilbage til det nærområde, man kom fra.

De flygtninge, som kom til Albanien i forbindelse med krigen dernede, er for lang tid siden vendt tilbage til Kosovo og er installeret derude på bedste vis, og på samme måde mente vi, at de flygtninge, der var kommet til Danmark, ikke skulle være omfattet af en lov, men hvis de overhovedet skulle til Danmark, så skulle man sørge for, at de kom hjem med det samme. Det er ikke sket, og dermed er de spådomme, vi kom med, faktisk blevet opfyldt. Man har ikke fået tilbagesendt de flygtninge, som man havde regnet med.

Det står jo også i bemærkningerne til forslaget – det er også fremgået løbende af de tal og statistikker, vi har fået – at det kun er ca. en tredjedel af de kosovoflygtninge, der kom til Danmark, der er vendt tilbage, og det var vores opfattelse, at de kosovoflygtninge, der kom til Danmark, egentlig burde være behandlet på samme måde som de flygtninge, der kom til Albanien, hvor en række lande heldigvis ydede god bistand til, at personerne kunne få den mad og det husly, de skulle have, således at de efterfølgende kunne vende tilbage.

Men det er altså ikke sket med de flygtninge, der kom til Danmark, og det betragter vi som endnu et eksempel på en fejlslagen flygtningepolitik her i landet.

Vi kan lidt sammenligne med situationen omkring de bosniske flygtninge, hvor der i sin tid kom ca. 20.000 bosniske flygtninge til Danmark, og hvor der til trods for, at man har investeret utrolig mange ressourcer i at få en fred igennem i Bosnien, og den faktisk har eksisteret i en rigtig god, lang periode, så er der forsvindende få bosniske flygtninge, der nogen sinde er vendt tilbage. Dette til trods for, at man fra Folketingets side sagde, at de ville vende tilbage alligevel.

Så der er store problemer i det her, fordi man ligesom foregøgler, at de flygtninge, der kommer til Danmark, vender tilbage, men det gør de rent faktisk ikke. Vi har nærmest set en trafik den modsatte vej, hvor man har taget imod en repatrieringspræmie og så er kommet til Danmark igen, fordi man har fortrudt, at man tog tilbage.

Det er endnu et eksempel på noget, vi synes har været negativt: at man har lavet en sådan præmie, fordi det giver en fortrydelsesret, der gør, at flygtningestrømmen vender den anden vej og tilbage til Danmark.

Vi må så sige, at det selvfølgelig er positivt, at vi så omsider er nået frem til, at den her nødlov ophæves. Desværre kan man så se, at der allerede er personer, der nu får opholdstilladelse, jf. forslaget, og samtidig kan vi så også se, at der er næsten 2.000 personer, der ikke er vendt tilbage.

Dér skal mit spørgsmål så være til indenrigsministeren, om indenrigsministeren vil tage initiativ til, at den tilbagesendelse sker inden for den nærmeste tid, efter at loven er blevet vedtaget, eller rettere: Hvornår forventer indenrigsministeren, at de personer, som er vendt tilbage, dvs. som ikke er vendt tilbage, dvs. et flertal af kosovoalbangerne, kan vende tilbage til deres hjemland?

Jeg vil også allerede nu bebude, at vi vil stille et ændringsforslag, der går på, at de personer, der får opholdstilladelse, selv om man fra Folketingets flertals side sagde, at det ikke ville ske, ikke skal have den opholdstilladelse, men vi skal sørge for at hjælpe de personer tilbage til nærområdet, hvor de kom fra i sin tid.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Jeg lærer nok aldrig helt at forstå hr. Peter Skaarup og på nogle områder hans menneskesyn. Her havde vi 1 mio. mennesker, som på grund af borgerkrigen, på grund af NATO's bombardementer, som man blev nødt til at gennemføre for at tvinge Milosevic ud, så man kunne få en nation, hvor folk kunne bo igen, blev tvunget fra hus og hjem; unge og gamle, mænd og kvinder. Mange af dem omkom under flugten, og det, hr. Peter Skaarup står og siger, er, at Danmark selvfølgelig ikke skulle have taget én eneste af dem.

Vi har gjort det. Vi tog vores del af dem. Vi tog 3.000 af den ene million. Vi sørgede for, at de fik et helle i Danmark i et år. Den ene tredjedel er vendt tilbage, de resterende 2/3 vender stort set alle tilbage i løbet af de næste tre, fire eller fem måneder, hvor der jo er mulighed for at komme til Kosovo, og det er der ikke om vinteren, hvor det fryser -40 grader. Dér er det altså koldt, når der ikke er tag på huset, men for dem ønskede hr. Peter Skaarup også bare, at de kunne sulte, og at de kunne dø. Hvad er det for et menneskesyn?

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Jeg tror ikke, at der er nogen her fra Folketingets talerstol, der har talt om, at der var nogen mennesker, der skulle dø på grund af det her. Det eneste, vi har sagt, er, at vi også i Danmark skal tage vores del af byrden, og at vi skal sørge for, at de flygtninge, der er i nød, får den hjælp, de skal have. Det gjorde vi med de flygtninge, der kom til Albanien, og det gjorde vi også med de flygtninge, der kom til Danmark.

Men når nu det er lykkedes de flygtninge, der er kommet til Albanien, at vende tilbage til Kosovo, så er det, jeg ikke forstår, hvorfor man ikke for lang tid siden også har hjulpet de flygtninge, der kom til Danmark, tilbage. Der er gået lang, lang tid nu, og der er brugt utrolig mange ressourcer på at få det til at fungere nede i Kosovo. Vi har en dansk styrke dernede, der er forsøgt at bevare en fred, som kunne sikre, at de flygtninge kunne vende tilbage. Hele argumentet for, at man skulle oprette den styrke, og at Danmark skulle sende den styrke af sted, var, at man skulle sørge for, at flygtningene kunne komme tilbage.

Alligevel er der nu gået over et år, siden loven blev vedtaget, og vi har stadig væk ikke

fået sendt mere end 1/3 af flygtningene tilbage herfra.

(Kort bemærkning).

Jann Sjursen (KRF):

Hr. Peter Skaarup sagde i sit sidste indlæg her, at Dansk Folkeparti mente, at Danmark også skulle tage sin del af byrden – sådan blev det formuleret – i forbindelse med de fordrevne fra Kosovo. Vil det sige, at Dansk Folkeparti rent faktisk mener eller mente, for sådan erindrer jeg det ikke, at Danmark skulle tage imod fordrevne fra Kosovo i forbindelse med de aktioner, som blev gennemført af NATO sidste år? Det er i hvert fald ikke min erindring. Det vil jeg godt have hr. Peter Skaarups uddybning af.

Den anden ting, som jeg godt ville pege på, er, om det er forbigået hr. Peter Skaarups opmærksomhed, at når Danmark ikke har sat yderligere i værk på det her område hidtil, så er det jo, fordi vi har afventet de anbefalinger, der skulle komme fra UNHCR, FN's Flygtningehøjkommissariat, som jo altså først her i marts måned, jf. lovforslaget, har tilskrevet Danmark, at nu var det faktisk betids at begynde en repatriering af de fordrevne kosovoalbannere, som har fået opholdsgrundlag i Danmark.

Er hr. Peter Skaarup og Dansk Folkeparti fløjtende ligeglade med, hvad internationale organisationer giver af anbefalinger, også på det her område, både når det gælder om at modtage flygtningene, og når det gælder om at hjemsende dem? Er det bedøvende lige meget, hvad andre siger om det her spørgsmål, også internationale organisationer, her en højt respekteret FN-organisation?

(Kort bemærkning).

Henrik Svane (RV):

Jeg skal jo ikke svare på hr. Skaarups vegne på det forrige spørgsmål, men jeg kommer herop i samme anledning, fordi vi igen har et eksempel på Dansk Folkepartis ordførers sædvanlige gustne overlæg for at få det til at se ud for offentligheden eller for de folk, der sidder i tilhørerlogen, som om Dansk Folkeparti holder med de svinge.

Jeg skal bare lige erindre ordføreren om, hvis han har glemt eller fortrængt det, at Dansk Folkeparti stemte imod Kosovonødloven. Så det er rent hykleri fra talerstolen.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Ja, hvis det, hr. Henrik Svane sagde nu, kun gik ind ad det ene øre hos Dansk Folkepartis ordfører, så vil jeg godt gentage det: Dansk Folkeparti stemte imod Kosovonødloven. De ønskede ikke, at én eneste fra Kosovo af dem, der var flygtet, skulle komme til Danmark, ikke én eneste.

Og så ønskede man, at de skulle sendes hjem alle sammen her det sidste halve år. Men jeg fortalte før, hvordan situationen er, og i Kosovo har de altså et anderledes klima end i Danmark. Det er bitterligt koldt.

Da Forsvarsudvalget besøgte dem dernede for tre uger siden, frøs selv jeg, der er gammel soldat, om natten i en militærlejr. Men i byerne, der lå ude ved siden af, og hvor mænd og kvinder og børn var indkvarteret, frøs det også, men der var ikke døre i husene, der var ikke vinduer i husene, der var ikke tag over, og der var ikke vand.

Det er altså det, hr. Peter Skaarup synes er rimeligt: at sende dem alle sammen tilbage midt i den værste vinterkulde. Jeg kunne unde hr. Peter Skaarup og familie at blive flyttet derned, så kunne det være, at hr. Peter Skaarup ville skifte holdning i løbet af nogle få timer.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Jeg siger tak til, jeg tror, det var både hr. Helge Adam Møller, og hr. Henrik Svane og måske endda også hr. Jann Sjursen, der mindede mig om, hvordan Dansk Folkeparti stemte til Kosovosærloven.

Det behøver man sådan set ikke at minde mig om, for jeg ved udmærket godt, at vi sagde nej til den, og det gjorde vi lige præcis af den årsag, at vi forudså, hvad der ville ske, nemlig lige præcis det, der er sket nu, at de 3.000 flygtninge, der var indeholdt i den lov, og som et flertal i Folketinget sagde skulle vende tilbage meget hurtigt, ikke er vendt tilbage. Ca. en tredjedel af flygtningene er vendt tilbage, men resten er ikke vendt tilbage, og en del får opholdstilladelse på grund af det her lovforslag, som vi måske kommer til at vedtage, som Dansk Folkeparti ikke kommer til at støtte. Det vil sige lige nøjagtig det, vi forudså. Grunden til, at vi stemte imod loven, er det, der er kommet til at ske.

Når jeg så siger, at vi skal tage imod vores del af byrden, så mener jeg jo, at vi selvfølgelig

skulle tage imod vores del af byrden nede i Albanien, i nærområdet, hvor Danmark har ydet en formidabel indsats sammen med andre lande. Som hr. Helge Adam Møller selv sagde, kommer der på grund af NATO's bombardementer en meget, meget stor flygtningestrøm, og den ydede Danmark sit bidrag til at huse i nærområdet, og så sørgede vi for efterfølgende, at de flygtninge vendte tilbage. Og det er sket, og derfor er det, jeg selvfølgelig siger, at de flygtninge, der er kommet til Danmark, også kunne være vendt tilbage for lang tid siden, altså før der var vinter.

Den her diskussion har vi jo haft i et halvt år, så vi kunne jo sagtens have sendt de her flygtninge tilbage for over et halvt år siden, hvor der ikke var vinter, hvor der ikke var koldt. Derfor er det altså, at vi sagde nej til Kosovosærloven, og vi vil også argumentere for, at man fremover, når man laver den slags beslutninger, ikke laver særlove, men laver en lovgivning, som den slags tilfælde kan holdes indenfor. Det vil sige, at der bliver plads til, at vi i Danmark også kan tage vores del af byrden.

Men der er jo ikke plads til, at vi kan tage vores del af byrden, hvis vi hvert eneste år skal tage det store kontingent, som vi tager i forvejen, af flygtninge, familiesammenføringer, ca. 15.000 om året, og de store udgifter, der ligger i det.

(Kort bemærkning).

Ebbe Kalnæs (CD):

Til hr. Peter Skaarup: Jeg kan bekræfte hr. Helge Adam Møller angående rejsen til Kosovo og Bosnien med Forsvarsudvalget. Jeg kunne i øvrigt unde, at Dansk Folkeparti var lidt mere flittige til at føle tingene og til at se dem i praksis.

Når man tænker på området op imod Serbien, hvor vi er i en by, hvor alt er væltet, man har ikke bare brændt den ned, man har også væltet den med bulldozere, man lever i telte, der står 200 børn, som går i skole uden-dørs, så kan man godt sige, at de bare kan fise tilbage i en fart.

Ja, under forudsætning af, at der er rammer. Der er netop ganske koldt. Og så skal vi huske på, at når ting er så spændte, når luften er så giftig, som den er, så kan vi altså også forcere en udvikling, så vi er med til at vælte det, der egentlig var formålet.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Hr. Peter Skaarup sagde i et tidligere indlæg, at Kosovoloven var endnu et udtryk for og et eksempel på en forfejlet flygtningepolitik.

Sandheden er jo den, at i Dansk Folkepartis øjne er enhver form for flygtningepolitik forfejlet, hvis den overhovedet giver mulighed for, at mennesker bliver modtaget i Danmark. Vi skulle bære byrden i nærområderne i stedet for, sagde hr. Peter Skaarup.

Nu har jeg indtryk af, af Dansk Folkepartis hukommelse er ekstremt kort. Jeg tror, der er mange, der kan huske – jeg kan se, at hr. Skaarup smiler, jeg går ud fra, det er udtryk for, at han er enig med mig – situationen i Makedonien, i Albanien. Makedonien som var ved at bryde totalt sammen.

Så er det jo interessant at høre hr. Peter Skaarup mene, at det ikke var vores problem, og at vi måske nok kunne sende nogle penge og noget mad derned og nogle telte. Men vi skulle overhovedet ikke være med til at aflaste det vanvid og kaos, der var dernede. Og det samme med at sende flygtninge tilbage for et halvt år siden op til vinteren.

Jeg skal ikke gentage, hvad hr. Helge Adam Møller sagde om menneskesyn, men jeg deler hans bemærkninger.

(Kort bemærkning).

Jann Sjursen (KRF):

Hr. Peter Skaarup fra Dansk Folkeparti vil jo meget gerne have det til at se ud, som om de ligesom har fået ret, at de 3.000 Kosovoalbaniere, der kom til Danmark, bliver her. Der er godt nok en tredjedel af dem, der er taget hjem, faktisk på trods af de anbefalinger, som UNHCR er kommet med, og på trods af, at Danmark i virkeligheden ikke aktivt har bedt dem om at rejse hjem, netop fordi vi har afventet UNHCR's anbefalinger, som altså først kom i marts måned i år.

Derfor må jeg stille hr. Peter Skaarup spørgsmålet endnu en gang: Er Dansk Folkeparti og hr. Peter Skaarup fløjtende ligeglade med, hvad internationale organisationer som UNHCR rådgiver Danmark og andre lande om i den situation, som vi har stået i med hensyn til de fordrevne fra Kosovo? Betyder det ikke en pind? Eller hvad? Eller er det bare Dansk Folkepartis hjemmestrikkede asyl og ofrets politik, der gælder.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Til hr. Ebbe Kalnæs: Det er helt korrekt, at Dansk Folkeparti ikke havde mulighed for at være med i Forsvarsudvalgets rejse til Kosovo, men det er da helt sikkert en interessant oplevelse, hr. Ebbe Kalnæs har fået. Det er da en beskrivelse af de faktiske forhold, det tror jeg fuldt og fast på, men situationen er bare, at det jo ikke er nu, at jeg specielt mener, vi skal sende de her flygtninge tilbage. Vi skulle have sendt dem tilbage for langt over et halvt år siden. Det kunne vi have gjort uden problemer.

Danmark kunne bare have gjort det, som Dansk Folkeparti foreslog dengang, vi diskuterede det her: oprettet nogle mobile flygtningelandsbyer, som kunne være dernede den dag i dag og sørget for, at der var tryghed, varme, husly, og sørget for at give de personer mad, der havde brug for mad.

Men det var der jo ikke vilje til. Der har ikke fra regeringens side været vilje til at oprette de mobile flygtningelandsbyer, som vi bad Thorkild Simonsen, den daværende indenrigsminister, om at oprette. Det gjorde man ikke. Man har ikke gjort det på noget tidspunkt.

På samme måde vil jeg sige til fru Dorte Bennedsen, at det er da fuldstændig rigtigt, at i Makedonien og Albanien var der store problemer for de flygtningestrømme, der var. Men Danmark ydede sit bidrag til, at de blev løst bl.a. ved hjælp af Dansk Folkepartis stemmer. Vi har stemt for hver eneste krone, der er bevilget i Finansudvalget til de her formål. Endda har vi stillet forslag i Folketinget om, at man skulle bruge flere kroner, nemlig til de her mobile flygtningelandsbyer, men det ville man ikke være med til fra regeringens side.

Til hr. Jann Sjørnsen: Jamen vi er da bestemt ikke fløjtende ligeglade med de internationale organisationer, men vi kan bare konstatere, at der var en række af de flygtninge, der var i Danmark, som er vendt tilbage af sig selv. Der er en række andre lande, der har sendt flygtninge tilbage uden problemer, så behøver vi da ikke lade alle de flygtninge, der kommer til Danmark, blive i landet, fordi der er en international organisation, der har en holdning til det her. Det mener jeg overhovedet ikke at man skal rette ind efter.

Må jeg så ikke afslutningsvis sige, at grunden til, at vi stemte imod Kosovosærloven, jo lige præcis var, at det forhold, som jeg kan fortælle her i dag, er blevet opfyldt. Vi sagde, at den vil

betyde, at vi ikke kan sende de flygtninge tilbage. Og det er sket. Der er kun en tredjedel af flygtningene, der er vendt tilbage.

Der er sket det, at en række personer har fået opholdstilladelse og bliver i Danmark permanent på grund af denne her lov.

(Kort bemærkning).

Jette Gottlieb (EL):

Jeg vil gerne holde mig til det faktum, at Danmark ifølge hr. Peter Skaarups opfattelse skal bære sin del af byrden. Det vil jeg gerne sammenligne med, at et land som Albanien med væsentligt færre indbyggere end Danmark modtog 400.000 flygtninge.

Der vil jeg godt spørge hr. Peter Skaarup, om han tror, at det var problemløst, om han tror, at penge kunne løse det problem, om han tror, at en by med 20.000 indbyggere, der huser 140.000 kosovoalbanske flygtninge, kan fungere. Uanset hvor meget mad, uanset hvor mange penge, uanset hvor mange telte man pumper ned i sådan en by, tror han så, at problemerne er løst? Selvfølgelig er de ikke det.

Da så den spontane hjemflytning fra Albanien kom, ved alle jo, at der skete f.eks. mange mineulykker. Det var sådan, at 3-4 døde og 10 blev lemlæstet pr. uge i den periode, hvor hjemvendelsen fandt sted i modstrid med opfordringerne fra UNHCR, som opfordrede folk til at blive, men folk tog spontant hjem.

Skulle Danmark have bidraget til det kaos, der opstod ved den lejlighed ved også at sende de flygtninge, som var her, hjem med magt? Var det meningen? Var det det, man skulle have gjort?

Endelig vil jeg spørge: Hvis Danmark skal bære sin del af byrden, betyder det så, at de flygtninge, der har ret til at komme til Danmark, skal komme fra Skåne? Eller hvad er ideen?

(Kort bemærkning).

Henrik Svane (RV):

Jeg hæftede mig også meget ved en bemærkning fra hr. Peter Skaarup: Vi skal i Danmark tage vores del af byrden. Og det var altså med hensyn til at tage flygtninge ind i landet.

Hvornår vil Dansk Folkeparti så være med til at stemme for de bevillinger, der er nødvendige til denne opgave? Det har vi jo ikke set. Og til hvor mange? Hvor mange flygtninge, der får et midlertidigt ophold i Danmark, vil Dansk Folkeparti være med til at bevilge penge til?

Det vil ikke blot interessere ordførerne i denne sal i denne debat, men jeg tror da i allerhøjeste grad også de borgere, der af en eller anden besynderlig grund stemmer på Dansk Folkeparti. Hvor mange vil Dansk Folkeparti bevilge penge til kan komme ind i Danmark?

(Kort bemærkning).

Jann Sjørnsen (KRF):

I forlængelse af det spørgsmål, som fru Jette Gottlieb stillede hr. Peter Skaarup, vil jeg da godt føje et til og spørge, om hr. Peter Skaarup rent faktisk mener, at Danmark bare skulle opfordre flygtningene til at tage hjem på trods af miner og det ene og det andet.

Det er jo netop den slags spørgsmål, som man har organisationer som UNHCR til at udrede, men hvor jeg jo altså mener at forstå på hr. Peter Skaarup, at det ikke er noget, Danmark skal rette sig efter.

Det sidste spørgsmål fra min side skal så være: Hvordan forestiller hr. Peter Skaarup sig, at man fra dansk side skulle have sendt de 3.000 kosovoalbanske flygtninge hjem?

Hvordan skulle vi have gjort det? Skulle vi bare have sat dem på fly og sagt: Farvel og tak for denne her gang, nu sender vi jer hjem, så må I klare jer selv?

Hvordan ville hr. Peter Skaarup og Dansk Folkeparti i praksis have sendt de 3.000 flygtninge hjem?

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Ja, der var en række spørgsmål.

Fru Jette Gottlieb spurgte om Albanien og de 400.000 flygtninge. Jeg mener faktisk, det var flere, der kom til Albanien, men det er så, hvad det er.

Det er fuldstændig klart og sikkert, at det var en stor byrde, men Danmark tog ikke bare økonomisk en del af den byrde på sine skuldre, vi sendte også nødhjælpsarbejdere derned. Vi sendte personer fra Udlændingestyrelsen ned og valgte de flygtninge ud, vi gerne ville have til Danmark.

På samme måde mener jeg i øvrigt, at vi skulle gøre det, når vi skulle sende de personer tilbage. Vi skulle sende nogle personer fra Udlændingestyrelsen i Danmark med ned og sørge for, at personerne blev installeret. Det er svaret til hr. Jann Sjørnsen, at den måde skulle vi gøre det på.

Vi skal bære vores del af byrden, og der er ingen grund til, at det skal blive et kaos. Man kunne sagtens have afventet, at de mange flygtninge, der selvfølgelig meget hurtigt ville hjem fra Albanien og Makedonien, kom hjem, og så kunne man efterfølgende inden for en måned eller halvanden have sagt: Nu sender vi så de flygtninge, der er kommet til Danmark, hjem. Det ville man sagtens have kunnet klare, og hvis der havde været en vilje til det, kunne man sagtens ved hjælp af enten mobile flygtningelandsbyer, nødhjælpsarbejdere eller personer fra Udlændingestyrelsen have sørget for, at de personer blev indkvarteret. Men der var jo ikke nogen vilje til det. Man havde jo ligesom lavet denne særlov og så brugt den som en sovepude. Det har så medført, at der er nogle personer, der nu bliver i Danmark, der får opholdstilladelse i Danmark, forbliver her, og der er nogle personer, som måske kommer hjem. Det kan vi så håbe på.

Hr. Henrik Svane spørger: Hvor mange flygtninge ønsker Dansk Folkeparti så at tage imod hvert år? Jeg vil svare på den måde: Hvis det var sådan, at vi ikke modtog de her ca. 15.000 henholdsvis asylsøgere og familiesammenføringer om året, ville det for os at se være meget nemmere at tage imod et kontingent fra Kosovo, Ungarn, Tjekkiet, eller hvor der nu har været flygtningekatastrofer rundt omkring i Europa. Det ville ikke for os have været noget problem, men det er et problem i dag, fordi vi hvert eneste år tager et så stort kontingent, som vi gør, nemlig de her 15.000 mennesker.

Så må jeg spørge hr. Henrik Svane: Hvor mange personer ønsker Det Radikale Venstre så fremover at tage imod? Hvis nu det stiger til 20.000, 25.000, 100.000, skal vi så tage det om året? Kan det danske samfund absorbere det?

(Kort bemærkning).

Ebbe Kalnæs (CD):

Hr. Peter Skaarups uvidenhed grænser til det mest groteske. Hr. Peter Skaarup ved jo rent faktisk ikke, hvad det er der foregår.

En tredjedel på baggrund af det forløb, der har været med meldinger fra UNHCR, er ikke særlig få, når vi sammenligner med de lande, der er omkring os. Vi har meget stor succes med vores repatriering, fordi den sker gedigent og ordentligt, fordi der faktisk rejser repræsentanter ned sammen med enkelte kosovo-albanere og laver videofilm og andet fra det område, de kommer fra, så de ved, hvad det er,

de kommer ned til, så de tør tage springet, også før det er anbefalet, for nogle steder kunne det lade sig gøre, andre steder ikke. Man laver faktisk et ordentligt stykke repatrieringsarbejde. Det vil man også gøre med en del af de næste.

Det er rigtigt, der er valgt nogle ud, for der er altså folk, der er syge, og der kan være en lang række andre særlige forhold. Der vil også være nogle af dem, der kan søge asyl efterfølgende, heldigvis, fordi de er i en situation, hvor det er nødvendigt.

(Kort bemærkning).

Henrik Svane (RV):

Nu kender hr. Peter Skaarup jo godt forretningsordenen: Jeg skal ikke svare på spørgsmål, når jeg gør korte bemærkninger.

Nu er vi altså igen ved den der fantastiske manipulation, som vi altid oplever fra Dansk Folkeparti, og som vi gør vores stædige, ihærdige forsøg på at afsløre, hver gang vi har chancen. Her roser hr. Peter Skaarup, at vi sendte medarbejdere fra Udlændingestyrelsen ned for at udvælge dem, vi skulle hjælpe til Danmark. Det bliver et herligt citat at bruge, når vi engang skal bruge det aktivt imod Dansk Folkeparti uden for disse fire vægge herinde.

Nu ser det pludselig ud, som om Dansk Folkeparti syntes, det var en god idé, at vi sendte folk ned for at hjælpe, også hjælpe til Danmark. Hykleriet kender ingen grænser hos Dansk Folkeparti og slet ikke hos ordføreren, hr. Peter Skaarup, for man stemte jo imod loven, man ville jo netop ikke have flygtninge ind i landet.

Jeg har stadig væk ikke fået svar på, hvor mange penge om året Dansk Folkeparti ønsker sig at være med til at bevilge til flygtningeopgaverne i Danmark. Må vi få et svar på det, spørger jeg hr. Peter Skaarup, ellers må vi jo gøre det på en anden måde.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Der var nogle spørgsmål her igen fra hr. Ebbe Kalnæs om repatriering. Det er jo rigtigt, vi valgte nogle ud fra dansk side, og det mener jeg i og for sig var helt korrekt. Altså fordi Dansk Folkeparti var imod den lov, der blev vedtaget, er myndighederne selvfølgelig, når der nu var et flertal, der vedtog den, nødt til at håndtere den mulighed, myndighederne nu har. En god måde set med vores øjne er da at vælge nogle ud, sørge for, at det er nogle flygtninge, der vir-

kelig har behov for hjælp, der kommer til Danmark, når loven nu er vedtaget.

Det skal ikke forhindre os i at sige, at den hjælp mener vi sagtens kunne være givet i nærområdet, men når den nu skal gives, så er det en meget fornuftig måde at vælge nogle ud og sørge for, at de kommer til Danmark på en ordentlig måde. På samme måde mener jeg, at vi skulle have sørget for, da muligheden var til stede, at sende de personer tilbage igen, have hjulpet dem tilbage, have sørget for, at de ikke led nød dernede, men fik den mad, de skulle have, sørget for, at de fik det husly, de skulle have.

Så siger hr. Svane, at jeg ikke har svaret på, hvor mange penge vi skal bruge på det her projekt med flygtninge i Danmark. Det er jo meget svært at få oplysninger om, hvor mange penge der rent faktisk bruges. Vi har lavet vores egne beregninger, der siger, at det er ca. 30 mia. kr. om året. Jeg kan ikke præcist svare på, om vi så skulle bruge 20 mia. kr. næste år, hvis vi fik 90 mandater, eller om vi skulle bruge 10 mia. kr., men ned skal tallet, for det er en byrde for det danske samfund, at vi hvert år tager imod ca. 15.000 flygtninge og familiesammenførte. Det kan man ikke komme uden om.

Så vil jeg også lige svare hr. Jann Sjørnsen, det fik jeg nemlig ikke gjort. Jeg synes, hr. Jann Sjørnsen gør sig skyldig i en meget spændende fejltagelse. Hr. Jann Sjørnsen siger, at vi partout altid skal lytte til, hvad en international FN-organisation som UNHCR gør eller siger, og at vi ikke kan agere uden at tage hensyn til, hvad den siger.

Så kunne man jo vende spørgsmålet om og spørge: Vil det så sige, at vi også skulle have taget hensyn til FN, da de ikke kunne blive enige om at iværksætte den Kosovokrig, som vi alle sammen kender konsekvenserne af? Logikken i det må vel være, at hvis vi skal deponere vores beslutningsret i FN-systemet, så må det jo både være, når der gælder flygtninge, og også, når der skal indledes en krig, og FN-systemet kunne ikke blive enig om, at den krig skulle indledes.

Ebbe Kalnæs (CD):

Vi støtter lovforslaget, som det ligger her med ophævelse af dele af Kosovonødloven og mener også på baggrund af de meldinger, vi har, at det er det fornuftige.

Det, der er det afgørende i denne situation, er at sige, at så vender vi altså tilbage til normale

tilstande. Det vil sige, at nu er der ikke længere tale om en gruppe, nu er der tale om individuelle mennesker, som kan søge asyl, hvis det er nødvendigt, efter de regler, der nu engang er for det.

Så var der en ordfører, der var inde på, at folk kunne få lov til at sidde og vente meget længe. Det er der altså ikke nogen regel for.

Hvis man har åbenbare sager, er der ingen, der siger, at man skal være 3 år om at behandle dem. Man kan rent faktisk godt behandle de sager hurtigere, hvis ikke der er det store pres på. Det vil man kunne gøre.

Nogle af os har sammenlignet denne situation med tidligere, nemlig med loven om bosnierne. Der havde vi et problem, som jeg godt vil understrege altså var et større problem. Der lod vi de 18.000-19.000 bosniere, der var tale om, sidde på styrelsens jernseng i 3 år, før vi gik i gang med behandlingen, og det tog ganske lang tid. Der var altså en lang, lang periode på mange år for en del mennesker, hvor de gik alvorligt i stå. Det lider vi en del af i dag, og derfor vil jeg gerne opfordre til, at dér, hvor der er tale om individuelt bedømte situationer, hvor man kan søge ind i Danmark, må vi bestræbe os på at behandle sagerne så hurtigt, det er muligt, så den passive periode ikke bliver alt for lang.

Når det gælder de 3.000, som kom fra Kosovo, er det jo, som vi omtalte i de korte bemærkninger, ca. en tredjedel, der er repatrieret, og vi har faktisk haft en del succes med repatrieringen. Der er ikke så mange, der er vendt tilbage og så har fået et chok eller er blevet skuffede, fordi forarbejdet til denne repatriering faktisk har været ret godt. Sverige har f.eks. ikke samme succes. Der er også andre, der ikke har samme succes.

Nu er det jo sådan, at selv i et lille område som Kosovo, og det er jo ikke noget stort område, er der en meget forskellig standard, en meget forskellig stemning. Det vil sige, der vil være steder, som man noget hurtigere kan komme tilbage til. Men der er bestemt stadig væk steder i Kosovo, hvor det er ret problematisk at komme tilbage. Når det gælder dem, der kan søge opholdstilladelse eller asyl her i landet, så er der ingen tvivl om, at netop blandede ægteskaber er en af de ting, der vil være meget vanskelig.

Vi skal formentlig være i Kosovo med et engagement de næste 10 år, måske mere, hvis ikke det skal brænde sammen igen, og selv om det

ikke har meget med denne sag at gøre, vil jeg gerne understrege, hvor flot det egentlig er, at Danmark stadig væk har en del af sin styrke tilbage i Bosnien og ikke løber så hurtigt af pladsen, som nogle har gjort, og har drejet alt over på Kosovo, for det er faktisk vigtigt, når man har skabt rimeligt stabile forhold og et godt samarbejde med befolkningen, at man færdiggør opgaven, så tingene ikke vælter igen, fordi de faktisk ikke er gjort tilstrækkeligt færdige.

Jeg skal også understrege, at det, der foregår i Kosovo, altså stadig væk er noget, som kan bryde ud i lys lue. Det er stadig væk et sted, hvor vi har i det små 800 soldater, der er på retræte. De gør i øvrigt en utrolig flot indsats. Men det er en indsats, som i høj grad kræver, at der er fuld styrke på. Almindeligt politiarbejde i en del af Kosovo kan slet ikke klare opgaven. Spændingen er altså stor, og hvis ikke den indsats, der er gjort, skal være spildt, skal man derfor passe på ikke at forcere udviklingen.

Henrik Svane (RV):

Nødloven om Kosovo var en vanskelig sag at få igennem Folketinget. Heldigvis kan vi nu mærke, at det ikke bliver svært at få den afskaffet.

Det Radikale Venstre kan støtte ophævelsen af Kosovonødloven af de grunde, der er anført af ministeren i den skriftlige fremsættelse, herunder særligt på grund af UNHCR's vurdering af, at det nu er sikkert for flertallet af flygtningene at vende tilbage.

Med de kommentarer, UNHCR har afgivet, er det Det Radikale Venstres opfattelse, at det er bedre at ophæve loven end at revidere den.

For de personer, der er særligt forfulgte og derfor søger asyl på trods af UNHCR's anbefalinger, sikrer lovforslaget, at de får en fair sagsbehandling.

Det er selvfølgelig afgørende for Det Radikale Venstre at ophævelsen ikke blot er en nem måde at slippe af med flygtningene på, og det er det ikke, sådan som lovforslaget er udformet.

For regeringspartierne var det ved lovens tilblivelse vigtigt at sikre de nødstedte en så værdig tilbagevenden som muligt, og derfor indførtes en regel om repatrieringsstøtte i denne lov.

For Det Radikale Venstre er det af afgørende betydning, at Kosovonødloven fortsat finder anvendelse for personer, der inden denne lovs ikrafttræden har indgivet ansøgning om eller er meddelt opholdstilladelse efter Kosovonødloven.

Derudover vil jeg godt bemærke, at Det Radikale Venstre ønsker, at nødsituationer som Kosovokonflikten fremover kan håndteres uden nødlove.

Det Radikale Venstre vil derfor arbejde for, at der indarbejdes et lovgrundlag i den almindelige udlændingelov, der sikrer, at Danmark kan håndtere voldsomme og akutte flygtningestrømme i vores nærområde, om dette ulykkeligtvis måtte ske igen.

Til slut blot en påmindelse til alle de ansvarlige partier i dette Folketing samt de mange borgere, der i den forløbne tid har gjort en stor indsats over for flygtningene, der har været i eksil i vores land:

I tiden fremover er der et stort behov for økonomisk bistand i Kosovo. At de fleste Kosovoborgere om kort tid forlader vores land, bør ikke betyde, at vi dermed blot lader dem ude af syne. Vores solidaritet og økonomiske og moralske støtte er fortsat af stor vigtighed.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Jeg synes, det var interessant, at hr. Henrik Svane på vegne af Det Radikale Venstre sagde, at man inden for Det Radikale Venstre eller i regeringen – det fik jeg ikke helt fat på – vil arbejde for, at det fremover ikke bliver særlove, der kommer til at præge dansk udlændingepolitik, men at det bliver en del af den samlede lovgivning, hvis vi skal tage imod et antal flygtninge i en given situation.

Der kunne jeg godt tænke mig at høre, hvordan hr. Henrik Svane har tænkt sig, at det rent praktisk skal håndteres, og i den forbindelse høre, om de pågældende personer også vil kunne søge asyl, som de vil kunne efter udløbet af den her særlov. Vil det altså være sådan, at man kan søge asyl, opholdstilladelse osv. efter de normale bestemmelser, eller vil der være en særlov inden for særloven i forhold til det emne?

(Kort bemærkning).

Henrik Svane (RV):

Jeg vil slet ikke gå i detaljer over for hr. Peter Skaarup om, hvordan vi tænker os dette udformet, da vi jo i allerhøjeste grad ved, at Dansk Folkeparti overhovedet ikke vil være med til at bevillige én krone til flygtninge i Danmark.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Lige til det sidste: Hr. Henrik Svane ved jo udmærket godt, at Dansk Folkeparti bl.a. støtter, at vi hvert eneste år via FN-systemet tager imod flygtninge, der har stillet sig i kø i flygtningelejrene for at blive indkvarteret, bl.a. i Danmark, men også i andre lande rundt omkring i verden.

Der er i øvrigt et forslag, vi tager stilling til her lidt senere, fra Kristeligt Folkeparti, der så vil øge det antal fra ca. 500 til 750. Jeg vil ikke sige, at vi går ind for at øge det antal, det tager vi hul på senere, men vi går ind for, at man i dag tager de ca. 500 om året. Altså vil Dansk Folkeparti godt være med til at give en krone og altså også mere til flygtninge i Danmark. Bare lige for at modsige den del af det, som hr. Henrik Svane siger.

Når hr. Henrik Svane siger, at Det Radikale Venstre, som må formodes at have en rimeligt stor indflydelse i regeringen, det har jeg i hvert fald hørt ude i byen at det har, så må hr. Henrik Svane jo også have gjort sig nogle overvejelser om, hvordan man har tænkt sig praktisk at lave det fremover, altså undgå særlove og så have den normale udlændingelov til at håndtere eksempelvis den fremtidige Kosovosituation. Det må De Radikale da kunne svare på.

(Kort bemærkning).

Henrik Svane (RV):

I mine korte replikker til hr. Peter Skaarup efter hans ordførertale forsøgte jeg forgæves at få ordføreren for Dansk Folkeparti til bare at fortælle det undrende Folketing, hvornår Dansk Folkeparti har stemt for bevillinger til flygtningene. Det har vi ikke fået noget at vide om endnu. Derfor ønsker jeg heller ikke at svare mere.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Nu kan jeg det ikke på dato. Men jeg kan da sige, at vi i Finansudvalget, når der er møde om onsdagen, mange gange giver penge til flygtninge. Det er bl.a. til hjælp til nærområderne, det er hjælp til repatriering, det er hjælp til flygtningelejre i Albanien, Makedonien osv., hvor Danmark har ydet en stor indsats, og hvor det kunne lykkes til en vis grad i hvert fald at løse den her flygtningesituation lokalt omkring Kosovo. Det er, hvad det er.

Men tilbage til det spørgsmål, jeg har stillet nu to gange til hr. Svane: Hvordan har Det

Radikale Venstre rent praktisk tænkt sig at strikke forslaget sammen om, at man ikke lænere skal have særlove, et ønske, der formentlig deles af mange i Folketinget. Hvordan har Det Radikale Venstre tænkt sig at håndtere det forslag, at det nu skal være en del af den samlede udlændingelovgivning?

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen): Så er det hr. Henrik Svane for en kort bemærkning, derefter fru Jette Gottlieb som ordfører.

(Kort bemærkning).

Henrik Svane (RV):

Dansk Folkepartis demagogiske måde at forhandle på kender ingen grænser. Jeg har bedt om at få et svar på, hvor mange penge Dansk Folkeparti vil bevilge til flygtninges ophold i Danmark. Det har vi ikke fået.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen): Et øjeblik. Hr. Ebbe Kalnæs. Og det er en kort bemærkning til hr. Henrik Svane.

(Kort bemærkning).

Ebbe Kalnæs (CD):

Jeg vil gerne spørge hr. Henrik Svane om særlove. Vi er vel alle enige om, at det ikke er ønskeligt at lave særlove, hver gang der er en situation. Kunne hr. Henrik Svane forestille sig, at vi i dette Ting blev enige om en eller anden form for rummelighed, som gjorde, at vi kunne handle i en eller anden akut situation, når der var særligt tungtvejende ting til stede, så vi ikke hver gang skulle igennem en ulidelig diskussion, om vi akut kunne hjælpe, når situationen opstod.

(Kort bemærkning).

Henrik Svane (RV):

Ja, det tilslutter vi os meget. Da vi behandlede Kosovoloven for ca. et år siden, sagde jeg også, at det her burde være sidste gang, vi i det danske Folketing i en så hadsk debat, som bl.a. var skabt af Dansk Folkeparti, skulle opleve den pinlige situation, at de mennesker, det drejer sig om, skulle overvære, hvad der blev sagt fra talerstolen her om deres situation.

Det er sådan, vi tænker os, at man kunne få det indføjret, så, som jeg nævnte i min ordførertale, hvis der ulykkeligvis igen i vores nærområder skulle opstå en akut tilstrømning af flygtninge på grund af konflikter, skulle vi ikke en gang til trækkes igennem sådan en debat, som

var det danske Folketing uværdig. Dengang og også i dag meget stimuleret af den måde, som Dansk Folkeparti forholder sig til flygtningesituationen i denne verden på.

Jette Gottlieb (EL):

Da vores ordfører på området, hr. Søren Søndergaard, ikke kan være til stede, har jeg lovet at sige følgende på hans vegne:

Kosovoloven blev vedtaget for et år siden. Det skete under indtryk af den største flygtningekrise, Europa havde set siden Anden Verdenskrig. Det var en helt ekstraordinær, men til gengæld ikke spor uventet situation, at der kommer en flygtningestrøm som følge af krig er forventelig. Derfor var det nødvendigt, at flygtningene fik hjælp.

Men den lov, som blev vedtaget, fik ikke Enhedslistens støtte, ikke af de grunde, vi har hørt tidligere i debatten her i dag, men med den begrundelse, at det ikke var nogen reel hjælp, fordi den ikke gav flygtningene mulighed for at få den beskyttelse, som de havde krav på ifølge FN's flygtningekonvention. De fik ikke mulighed for at få deres sag afgjort efter konventionens bestemmelser, men fik midlertidig opholdstilladelse og fik udskudt deres asylmulighed. Det var vi imod både af hensyn til flygtningenes tryghed og fremtid og af hensyn til den internationale asylret, som vi frygter bliver udhulet, når man tilsidesætter dens bestemmelser om asyl til folk, som flygter på grund af forfølgelse defineret præcist som de grunde, der er beskrevet i flygtningekonventionen.

Nu skal vi så vurdere, om loven skal afskaffes, og det er nu, vi for alvor kommer til at mærke problemerne, for som det klart fremgår af oplysningerne fra UNHCR, så er der fortsat en række grupper af personer, som ikke kan vende tilbage uden frygt for forfølgelse. Nogle få af dem er i Danmark, og det er nu dem, der bliver klemt af sidste års lovvedtagelse om at udskyde asylsagsbehandlingen. Hvis de i dag indgiver asylansøgning, kan de godt få den behandlet og måske også få asylret, men som det også er fremgået af bemærkningerne til lovforslaget, kan der gå helt op til 4 år, nemlig de 3 år fra asylansøgningstidspunktet plus den tid, de har været her under Kosovonødloven, inden det bliver afklaret, hvad de kan bygge deres fremtid på. Det synes vi ikke er rimeligt rent menneskeligt.

Vi ser dette lovforslag, skønt det forsøger at lappe på en efter vores mening tidligere bom-

mert, som et udtryk for, at man ikke i regeringen tænker menneskeligt på den usikkerhed, som asylansøgere har, nemlig usikkerheden for fremtiden. Det problem vil vi se nærmere på under udvalgsarbejdet.

Jann Sjursen (KRF):

Kristeligt Folkeparti støttede for et år siden Kosovonødloven, som jo etablerede et særligt opholdsgrundlag for de grupper af flygtninge, som vi modtog fra Kosovo. Det gjorde vi, på trods af at der dengang også her i Folketings-salen var en særlig debat om, hvorvidt det overhovedet var nødvendigt at etablere et sådant særligt opholdsgrundlag for de fordrevne fra Kosovo. Vi valgte som før nævnt at støtte, bl.a. fordi vi syntes, at situationen var lidt absurd, hvis vi skulle til at have en længere diskussion om, hvilket præcist opholdsgrundlag de skulle have.

Nu er vi så i den glædelige situation, at FN's Flygtningshøjkommissariat, UNHCR, har med-delt, at det nu er tilrådeligt at lade de fordrevne Kosovoalbanere vende tilbage til landet, og vi betragter det forslag, som regeringen har frem-sat om at ophæve loven, som et skridt på vej til, at de fordrevne nu kan vende tilbage, også med de bestemmelser om repatriering, som der faktisk ligger i loven.

Vi synes, at det er fornuftigt nok at gøre det på nuværende tidspunkt på baggrund af en anbefaling, som er kommet fra UNHCR, og vi er også tilfredse med, at det i bemærkningerne til lovforslaget angives, at der selvfølgelig – og jeg siger selvfølgelig – vil være mulighed for for enkeltpersoner, som har fået ophold i henhold til Kosovonødloven, nu at søge om ophold i Danmark, jf. de bestemmelser, der gælder her-om i udlændingeloven. Der kan jo være enkelt-personer, som stadig væk er i en sådan situa-tion, at de trænger til og har brug for beskyttel-se i Danmark, sådan som man normalt kan få det i henhold til udlændingeloven.

Jeg vil i den forbindelse godt sige, at den problemstilling, som hr. Knud Erik Hansen fra SF og også fru Jette Gottlieb fra Enhedslisten har peget på, finder jeg yderst relevant, nemlig spørgsmålet om, hvorvidt man eventuelt skal godskrive dem, der måtte søge om opholdstil-ladelse efter udlændingeloven i øvrigt, når man nu ophæver nødloven her, den tid, de har været i Danmark. Det synes vi er relevant for, at man kan sige, at disse flygtninge ikke eventuelt bli-ver forskelsbehandlet i forhold til flygtninge i

øvrigt, som får opholdsgrundlag, jf. udlændin-geloven.

Jeg vil da også sige, at vi faktisk fra Kristeligt Folkepartis side tidligere har og også senere vil fremsætte forslag i Folketinget om, at man ud-vider den tid, der i øvrigt går, fra man har søgt om asyl i Danmark, til man får meddelt tidsbe-grænset opholdstilladelse, til 5 år. Den grænse tror jeg ikke at nogen af de fordrevne fra Kosovo vil nå, men ud fra et synspunkt om, at man ikke skal forskelsbehandle flygtninge, hvad enten de får opholdstilladelse i henhold til den ene eller anden lov, synes jeg, det er en problemstilling, som vi må se nærmere på under udvalgsbehandlingen.

På den baggrund kan jeg tilsige, at Kristeligt Folkeparti er positivt over for lovforslaget og selvfølgelig vil tilsige det en positiv udvalgs-behandling.

Tom Behnke (FRI):

Uanset forhistorien om, hvordan loven kom i stand, så har vi i Frihed 2000 den opfattelse, at nu, hvor vi står med et lovforslag fra ministeren om, at man skal ophæve Kosovonødloven, er vi positivt indstillet over for det. Vores indgangs-vinkel til det er positiv ud fra, at vi har forstået forslaget på den måde, at UNHCR nu har med-delt, at der ikke længere er et særligt behov for, at personer fra området søger og opnår asyl f.eks. i Danmark, men at det igen vil være sik-kert at vende tilbage, og at man med forslaget her lægger op til, at en meget stor del af dem, der allerede er kommet til Danmark, vender til-bage igen med en eller anden form for repatrieringsstøtte.

Vi har også forstået det sådan, at nye ansø-gere vil være i den situation, at de så skal søge efter den almindelige udlændingelov, og som situationen er i Kosovo i øjeblikket, er det ikke særlig sandsynligt, at de vil kunne opnå op-holdstilladelse i Danmark, medmindre nogle særlige forhold gør sig gældende. Sådan vil det jo være for alle, der ønsker at søge om at få asyl i Danmark, så det har vi heller ingen indven-dinger imod.

Det, vi så også kan forstå, og den måde, vi i hvert fald tolker det på, er, at for dem, der al-lerede er i Danmark og har opholdstilladelse ef-ter nødloven, bør der gælde, at de enten repa-trieres til Kosovo, eller at de fortsætter under de regler, som gælder efter den særlige nødlov, og det vil sige, at det er en midlertidig opholdstil-ladelse, der gælder. Hvis de ønsker at ændre

den status til at få en egentlig opholdstilladelse, så vil de blive behandlet efter de almindelige regler i udlændingeloven.

På den baggrund kan vi i Frihed 2000 indstille lovforslaget til vedtagelse.

Indenrigsministeren (Karen Jespersen):

Jeg synes, at den brede tilslutning til afskaffelse af kosovonødloven, der har været her under førstebehandlingen, har været meget opmuntrende.

Det er klart, at jeg har hørt, at nogle af ordførerne har haft nogle spørgsmål af sådan en vis betydning, men grundlæggende har jeg hørt en tilslutning til hele tankegangen i lovforslaget, og det mener jeg er utrolig vigtigt af flere grunde.

Det er utrolig vigtigt, at Folketinget stort set i enighed sender et meget klart og umisforståeligt signal til de kosovofordrevne, der befinder sig i Danmark, om, at nu er det tid at rejse tilbage til deres land. Det er meget vigtigt, for at der ikke skal opstå misforståelser i den gruppe af fordrevne, der bor her i landet, og jeg mener også, det er vigtigt af hensyn til deres eget land, at de hurtigst mulig vender tilbage nu, hvor mulighederne er for det, så de kan være med til at genopbygge landet.

Jeg mener også, det er meget vigtigt, så vi i andre situationer kan have en mulighed for at give et tilsvarende, midlertidigt ophold til lignende grupper af mennesker, som er i akut nød for at få en form for et helle og beskyttelse, uden at de falder ind under vores asyllovbestemmelser.

Det er meget vigtigt for for alvor at få sat den procedure i system, at lovforslaget bliver vedtaget så hurtigt som muligt, fordi det jo giver grundlaget for de videre regler. Spørgsmålet om forlængelse af opholdstilladelse er blevet rejst af flere ordførere, i hvert fald af hr. Peter Skaarup. Det er jo sådan, at opholdstilladelsen vil udløbe uden mulighed for forlængelse.

Det skal selvfølgelig være sådan, at den hjemrejse, der sker, ikke skal ske hulter til bulter i forhold til andre lande, der også er i fuld gang med at sikre hjemrejsen for de kosovofordrevne, der bor hos dem. Men ellers er det jo de almindelige regler, der gælder, nemlig at der er en vis udrejsefrist, efter at opholdstilladelsen er udløbet, og at hjemrejsen skal ske inden for den frist. Når det her lovforslag jo forhåbentlig hurtigt bliver vedtaget, så vil der jo være det her

helt klare grundlag for, at den procedure kan sættes i værk.

Der har også været spørgsmål om grundlaget for dem, der så vil have en mulighed for at blive her. Uden at der er nogen klare tal på det, ser det ud til at være en ret lille gruppe. Bl.a. fru Birthe Rønn Hornbech rejste spørgsmålet: Hvad sker der med de fordrevne, der vil få lov til at blive her på midlertidig opholdstilladelse eller få asyl? Der er det jo sådan, at det stort set er under de regler, der gælder i udlændingeloven, med nogle ganske mindre forskelle for de mennesker, der kom fra den tidligere jugoslaverlov, og som er kommet ind under udlændingeloven. Det er hele spørgsmålet om, hvordan man beregner perioden frem til, hvornår det vil være muligt at opnå permanent opholdstilladelse.

De helt præcise beskrivelser af det er jo noget, vi kan se på under udvalgsbehandlingen, men helt grundlæggende er det de almindelige regler, der gælder, og hvor der jo altså for nogle vedkommende vil være en midlertidig opholdstilladelse.

Jeg tror, at det var de konkrete spørgsmål, der var under behandlingen. Ellers er der jo mulighed for at få præciseret, hvordan loven nærmere skal udformes. Men altså i altovervejende grad er loven et meget vigtigt signal om, at det nu er muligt at rejse hjem. Dermed sikres reglerne for det, og så sikres muligheden for at blive for den formentlig meget lille gruppe, som vil have muligheden og være i en sådan situation, at det vil være påkrævet.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Jeg siger tak for den sidste besvarelse fra ministerens side. Der var måske et par enkelte udestående spørgsmål, som jeg lige ville komme ind på. Det er spørgsmålet, om ministeren kan bekræfte, at det med denne her lov bliver muligt at søge asyl for de personer, der er omfattet af loven. Det kan godt være, at de ikke får asyl, men de kan godt søge asyl. De kan godt få opholdstilladelse. Det kan godt være, de ikke får opholdstilladelse, men de kan muligvis få opholdstilladelse. Det vil jeg bare have ministeren til at bekræfte.

Så ville jeg godt bede ministeren om at kommentere det forslag, som fremkom under debatten her fra Det Radikale Venstre, hvor Det Radikale Venstre fremover ikke vil have sådanne særlove, men vil have håndteringen af en eventuel lignende situation som Kosovositua-

tionen med flygtninge ind i den nugældende udlændingelov. Jeg kunne godt tænke mig at spørge indenrigsministeren: Hvordan forventer regeringen, at det kan ske? Hvordan skal det praktisk løses, hvis man skal komme væk fra særlovene og have det lagt ind i den almindelige udlændingelov?

(Kort bemærkning).

Indenrigsministeren (Karen Jespersen):

Til det første spørgsmål: Er det rigtigt, at når nødloven bliver ophævet, så vil de kosovofordrevne have en mulighed for at søge asyl efter nøjagtig de regler, som alle andre vil kunne søge asyl efter? Ja, men det er jo klart, at det vil være meget tydeligt, at for langt hovedparten vil der jo ikke være noget grundlag for at opnå asyl. Det er også meget vigtigt, at det bliver gjort klart for de mennesker, hvad reglerne er, og at det jo selvfølgelig hele tiden har været meningen, at de skal vende tilbage til deres land, når forholdene er sådan, at det kan lade sig gøre.

Er det muligt at ændre udlændingeloven, sådan at det ikke er nødvendigt at lave nødlove i den situation? Det var jo sådan, at det allerede blev drøftet under behandlingen af kosovonødloven, og jeg har ikke haft mulighed for at arbejde med den problemstilling. Men man kan sige, at det da kunne være ønskeligt, hvis man havde en udlændingelov, der tog højde for de situationer, der opstår, sådan at vi ikke skulle lave nødlove. Det synes jeg næsten ligger i ordet, men jeg ville nødigt andet her i dag end sende det signal, at de baner vil jeg da sådan set være indstillet på at tænke videre i, for det kan jo vise sig overordentlig kompliceret. Men jeg vil gerne sige, at det er jeg sådan set indstillet på, for jeg synes heller ikke, det er nogen lykkelig situation med flere nødlove.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Hr. Peter Skaarup som ordfører.

Peter Skaarup (DF):

Jeg siger tak til ministeren for den sidste præcisering. Det tyder altså på, at man godt kunne forestille sig, at der kunne blive flertal, for vi synes også i Dansk Folkeparti, at det ville være glimrende, hvis vi kan komme væk fra de her særlove, som skal håndtere nogle ganske specifikke situationer. Så vi vil da være meget indstillede på at drøfte, at vi kan lave en lovgiv-

ning, der sikrer imod, at det er særlove, men derimod udlændingeloven, der kommer til at gælde.

Et af de problemer, vi så med særloven, var, at man via den altså får en særlig opholdstilladelse, og at man så efterfølgende – og det er så det, ministeren lige har bekræftet – kan søge asyl og få en længerevarende opholdstilladelse. Det er der så også nogle der allerede har gjort. Der er det, vi ser et problem i en særlov, fordi det ligesom er første skridt, og så kan man efterfølgende tage et andet skridt, hvor man lige så godt kunne tage det i ét samlet skridt til at starte med, nemlig ved hjælp af udlændingeloven. Så det havde vi meget gerne set at man gjorde.

Jeg vil så sige, at generelt er det for os sådan, at vi gerne vil støtte det her lovforslag, som regeringen har fremsat, og det tror jeg også vi kommer til i den sidste ende. Men vi vil stille et ændringsforslag, der går ud på, at det ikke skal være muligt at få opholdstilladelse i forhold til loven, fordi vi mener, at det med afskaffelsen af særloven nu må være sådan, at de personer, der er omfattet af loven, også vender tilbage.

Efter vores opfattelse er det også for lang tid, der går, fra at man beslutter, at personerne skal sendes hjem – altså at der skal ske den her frivillige hjemsendelse – og så til at man i virkeligheden først får afsluttet den frivillige hjemsendelse i juli 2001. Det er muligt, vi også vil stille ændringsforslag i forhold til det. Det vil sige, at der fra dags dato kan gå over 1 år, før de sidste kosovoflygtninge kan vende tilbage.

Samtidig skal vi så tænke på, at der altså er nogle, der får opholdstilladelse ud over det, og som kommer til at være her i langt længere tid. Vi havde gerne set – og det vil jeg bede regeringen om at overveje – at man sørgede for at få afviklet den periode, så man hjemsender folk allerede inden sommer eller inden jul, sådan at vi også kommer til at hjemsende alle, inden den næste vinter træder i kraft, hvilket i øvrigt har været diskuteret lidt her under debatten.

Så altså som konklusion vil jeg sige, at jeg godt vil tilsige forslaget støtte, men vi ønsker os, at vi i forbindelse med udvalgsarbejdet kan få flertal for, at vi for det første afskærer personer fra at få opholdstilladelse via den her lov, og at vi også begrænser den periode, der går i forhold til, at det først skal være i juli 2001, at de sidste skal sendes hjem. Vi mener, at de allerede skal hjem her i år.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

14) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 141:

Forslag til folketingsbeslutning om at hæve flygtningekvoten.

Af Jann Sjursen (KRF) m.fl.

(Fremsat 6/4 2000).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Indenrigsministeren (Karen Jespersen):

Beslutningsforslaget her er jo et af en lang række forslag, der indgår i en samlet pakke fra Kristeligt Folkeparti, og det konkrete beslutningsforslag drejer sig om at hæve den årlige flygtningekvote, Danmark har efter aftale med UNHCR.

Det er jo sådan, at Danmark modtager omkring 500 af de såkaldte kvoteflygtninge om året fra UNHCR's flygtningelejre, og det er den kvote, Kristeligt Folkeparti foreslår hævet med 250 personer om året.

Det er jo meget forståeligt, kan man sige, at der kommer sådan et forslag, for det er selvfølgelig en ubehagelig tanke, at der sidder så mange mennesker i flygtningelejre rundt omkring i verden, og derfor er det selvfølgelig også utrolig vigtigt, at Danmark har sin opmærksomhed rettet imod de mennesker.

Men jeg er ikke enig med forslagsstillerne i, at Danmark gør for lidt for at løse verdens flygtningeproblemer, og at det er en grund til, at vi skal hæve flygtningekvoten. Jeg synes sådan set, at der, hvis vi ser på det samlede antal flygtninge, Danmark hjælper, og den hjælp, vi

yder i nærområdet, ikke er nogen akut grund til at hæve antallet på de 500 personer.

Det kan jo netop ikke betragtes isoleret, men må ses i sammenhæng med de flygtninge og familier, som Danmark i øvrigt modtager. Og der er det jo faktisk sådan, at vi modtager et ganske pænt antal.

I 1999 gav Danmark asyl til 4.305 personer for at være helt præcis, og ud af den gruppe var 518 personer kvoteflygtninge. Samtidig blev der i 1999 familiesammenført 2.781 ægtefæller, faste samlevere, børn under 18 år og forældre over 60 år med flygtninge, der allerede bor her i landet. Så på den måde synes jeg, at Danmark, når man betragter det samlet set, jo modtager ganske mange flygtninge om året.

Jeg synes også, man skal se det antal kvoteflygtninge, vi modtager, i sammenhæng med den indsats, vi yder i nærområdet, hvor vi faktisk yder en ganske stor bistand via de bidrag, vi yder over udviklings- og miljøbistanden.

Der er jo en række initiativer og projekter, som Danmark deltager i også inden for EU, og det er jo noget, som er meget vigtigt, fordi det kan være med til at hjælpe de mennesker til en lettere adgang til at vende tilbage til deres hjemland.

Jeg vil også gerne lige gøre opmærksom på, at Dansk Flygtningehjælp jo også yder en bistand til flygtninge i nærområder i samarbejde med UNHCR, og jeg havde mulighed for forleden dag at få en gennemgang af den flygtningehjælp, der bliver ydet der, som var meget værdifuld, og som Dansk Flygtningehjælp selv beskrev som meget værdifuld, fordi det giver den her mulighed for en umiddelbart hurtigere tilbagevenden til hjemlandet, men hvor der jo af forskellige grunde også kan være begrænsninger på, hvor meget man overhovedet kan komme til at hjælpe i nærområderne, idet der jo også selvfølgelig er en grænse for, hvor meget de er i stand til at modtage.

Så jeg synes samlet set, når vi vurderer det i sammenhæng med kvoteflygtninge, med andre flygtninge, altså de facto-flygtninge, med familiesammenføring, med humanitær opholdstilladelse og hjælp i nærområder, at Danmark gør en ganske flot indsats for verdens flygtninge. På den baggrund kan regeringen ikke tilslutte sig beslutningsforslaget.

Dorte Bennedsen (S):

I bemærkningerne til dette forslag står der bl.a.: »Målet er at sikre, at flygtninge hjælpes tæt på